

[Elgaard.]

havde ikke spillet nogen videre rolle, hvorimod — jeg citerer det ærede medlem ordret —:

„denne“ — det er regeringen — „har næsten eneansvaret for den uheldige produktions- og beskæftigelsesudvikling“.

I det ene tilfælde har prissvingninger og ydre forhold altså spillet en betydelig rolle, i det andet tilfælde er de uden betydning.

I nationalbankens beretning, der er taget til efterretning af repræsentantskabet, hvoraf jo de ærede medlemmer af dette ting, hr. Hans Hedtoft og hr. V. Buhl er medlemmer, hedder det i en bedømmelse af de samme problemer — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Mere generelt blev produktionen formentlig påvirket af de usikre prisforventninger, der har skabt tilbageholdenhed i alle køberled. Den mindre hektiske aktivitet i produktionsfagene har igen indvirket på investeringerne, der i hvert fald på nogle punkter synes aftagende. I nogen grad skyldes dette sikkert også betænkeligheder hos erhvervslivet overfor langvarige investeringer på et tidspunkt, hvor udsigterne for den fremtidige prisudvikling er usikre og de nutidige omkostninger højere.“

Og noget senere hedder det videre i oversigten:

„Den dæmper, finans- og pengepolitikken har lagt på importen, formåede sammen med de forannævnte lyspunkter“ — det er bl. a. de større importindtægter — „et mærkbart omslag i betalingsbalancens udvikling.“

Det er jo unægtelig en noget anden og mere saglig fortolkning af udviklingen i denne situation end den, det ærede medlem hr. H. C. Hansen lægger til grund for sine betragtninger.

Når det ærede medlem hævder, at vi herhjemme ville have opnået de samme lave priser på tekstilvarer, selvom deponeringsordningen ikke var gennemført, synes jeg, at det er udtryk for en mindre forstående indstilling overfor den frie konkurrences betydning. Tror det ærede medlem virkelig, at danske importører, hvis de først skulle have indsendt prøver og tilbud samt afventet udstedelsen af bevillinger m. m., kunne have købt til samme fordelagtige priser, som tilfældet har været? De ville ikke engang have været interesseret deri, fordi bevillingerne normalt har ligget i underkanten af, hvad der er brug for.

Jeg har en bemærkning til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Det ærede medlem

anvendte fællestitlen „moderat-konservatismen“ om regeringspartierne. Når det ærede medlem har fundet på denne nye navnebetegnelse, kan der deri ligge en direkte opfordring til at titulere det ærede medlems parti med det fremmedklingende navn „social-radikalisme“. Efter min opfattelse er social-radikalismen en blanding af både det ene og det andet, så navnet karakteriserer på udmærket måde den politik, det ærede medlem docerer. Når det ærede medlem bestiger folketingets talerstol, kan jeg ikke andet end følge hans tale med opmærksomhed. Han kan aflevere mangen velturneret finte både overfor den ene og den anden af sine politiske modstandere, men en gang imellem får jeg indtryk af, at han er lidt for meget optaget af at give skud til politiske modstandere, så han glemmer det virkelige fundament for sin egen politik. I det ærede medlems udtalelser i går faldt en udtalelse, der betegnede det ærede medlem hr. Jensen-Brobys spareforanstaltninger som pjank. Det var vel ikke nogen særlig honnøragtig betegnelse. Det ærede medlem sagde endvidere, at den højtærede finansminister nu kunne sørge for, at udgifterne ikke svulmede så stærkt op på finansloven og tillægsbevillingsloven. Det ærede medlem er jo ikke alene medlem af spareudvalget, men også af finansudvalget. Det ærede medlems placering i det økonomiske arbejde indenfor den danske rigsdag medfører efter min mening visse forpligtelser for det ærede medlem, men jeg har indtryk af, at de indtager en mindre plads i det ærede medlems bevidsthed end andres svagheder.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke rettede det spørgsmål til mig, om jeg kunne nævne eksempler på dumping på det danske marked. Det er overfor mig oplyst, at der er indført færdigvarer til priser, der ligger under selve råvareprisen. Det betragter jeg som illoyal konkurrence.

Til slut har jeg en lille bemærkning til det ærede medlem hr. Karl Olsen. Jeg er helt og fuldt enig med det ærede medlem i, at der ikke må pålægges de enkelte erhvervsærbyrder. Det ærede medlem nævnte skibsfarten, og det er selvfølgelig rigtigt — således må jeg forstå det ærede medlems udtalelse —, at når den dag er inde, da vi kan ophæve de byrder, der i form af en kornordning nu pålægges landbruget og handelen og industrien i form af en fortsat avancekontrol, da skal der efter min bedømmelse heller ikke pålægges skibsfarten nogen ekstra byrde.

Karl Olsen: Det kunne selvfølgelig være meget interessant at gå ind i en stor diskus-